

ผลการต่อค้านเข็มแบนที่เรียกรัมลูในหลอดทดลอง
และผลการรักษาในผู้ป่วยเด็กที่ติดเข็มอย่างรุนแรงของยาพิเพอราซิลิน

นางสาวพัชริน กิตติพิบูลย์

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทสาขาวิชาระบบทัศนศิลป์

ภาควิชาเภสัชวิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2529

ISBN 974-566-715-3

013569

工16645170

In Vitro Antibacterial Activity of Piperacillin against Gram
Negative Bacteria and Its Therapeutic Efficacy in Children
with Severe Bacterial Infection

MISS PUCHRIN KITTIPIBUL

A Thesis Submitted in Partial Fulfilment of the Requirements
for the Degree of Master of Science in Pharmacy

Department of Pharmacology

Graduate School

Chulalongkorn University

1986

Thesis Title In Vitro Antibacterial ACTivity of Piperacillin
against Gram negative Bacteria and Its Therapeutic
Efficacy in Children with Severe Bacterial
Infections

By Miss Puchrin Kittipibul

Department Pharmacology

Thesis Advisor Professor Somsak Lolekha, M.D., Ph.D.
 Assistant Professor Sodsai Asawavilai, B.Sc., M.S.

Accepted by the Graduate School, Chulalongkorn University in
Partial Fulfilment of the Requirements for the Master's Degree

S. Bhisa IL
Associate Professor Sorachai Bhisalbutra, Ph.D.

Acting Associate Dean for Academic Affairs

for

Acting Dean of the Graduate School

Thesis Committee

Prasan Dhumma-upakorn Chairman

(Associate Professor Prasan Dhumma-upakorn, Ph.D.)

Somsak Lolekha Member

(Professor Somsak Lolekha, M.D., Ph.D.)

Sodsai Asawavilai Member

(Assistant Professor Sodsai Asawavilai, B.Sc., M.S.)

Pornpen Premyothin Member

(Assistant Professor Pornpen Premyothin, Ph.D.)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลการต่อต้านเชื้อแบคทีเรียกรัมลบในหลอดทดลอง และผลการรักษาในผู้ป่วยเด็กที่ติดเชื้อออย่างรุนแรงของยาพิเพราซิลิน
ชื่อนิสิต	นางสาวพัชริน กิตติพิบูลย์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์ นายแพทย์ สมศักดิ์ โลหเลขา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สดถ. อัศววิไล
ภาควิชา	เภสัชวิทยา
ปีการศึกษา	2528

ນທດຢອ

พิเพตราซิลิน เป็นยาในกลุ่มเเพนนิซิลินที่สังเคราะห์คว้าใหม่ที่ออกฤทธิ์กว้าง จุดประสงค์ของการวิจัย คือการประเมินผลของยาตัวนี้ต่อการต้านเชื้อกรัมลบ จำนวน 406 สายพันธุ์แยกได้จากผู้ป่วยของโรงพยาบาลในกรุงเทพ 3 แห่ง (รามาธิบดี, จุฬาลงกรณ์ และ ราชวิถี) และ *Pseudomonas pseudomollei* ที่ได้มาจากการติดเชื้อย่างรุนแรงร่วมกับเชื้อราชนิดนี้ นอกจากนี้ยังทำการประเมินผลการรักษาในผู้ป่วยเด็กที่ติดเชื้อย่างรุนแรงร่วมกับเชื้อราค่าเกส์ช菊球菌ศาร์ของยาในคนปกติและระดับยาในผู้ป่วยราย

ผลการทดสอบความไวของเชื้อที่แยกออกจากผู้ป่วยโดยวิธี disc diffusion method พบว่า 80% ของเชื้อ *Enterobacteriaceae* ส่วนใหญ่ไวต่อพิเพอราราชิลิน ยกเว้นในเชื้อ *E. coli* พบว่ามีความไวเพียง 28% และเชื้อ *Enterobacter spp.* มีความไวเพียง 43% ส่วนเชื้อ *Pseudomonas aeruginosa* และ *Pseudomonas pseudomallii* พบว่ามีความไว 81% และ 100% ตามลำดับ ลักษณะการคัดอย่างปฏิชีวนะของเชื้อจะคล้ายๆกัน โรงพยาบาลเป็นแบบเดียวกัน และพบการติดเชื้อ *Pseudomonas aeruginosa* ในกลุ่มยาเพนนิซิลลินด้วยกัน ระหว่างพิเพอราราชิลินและไทราราชิลินคัดอย่างค่าสัมประสิทธิ์สหสมพันธ์ (%) เท่ากับ 0.69

จากการทดลองด้วยวิธี Broth dilution technique พบร้าที่ MIC 8 $\mu\text{g}/\text{ml}$ สามารถยับยั้งเชื้อ *Enterobacteriaceae* ส่วนใหญ่ได้มากกว่า 80% ยกเว้น *E. coli* และ *Enterobacter spp.* ที่ถูกยับยั้งได้เพียง 48% และ 42% ตามลำดับ ส่วนในเชื้อ *Pseudomonas aeruginosa* และ *Pseudomonas pseudomallei* ถูกยับยั้งได้ 61% และ 100% ตามลำดับ พม Inoculum effect ในเชื้อ *Pseudomonas aeruginosa* และ *Pseudomonas pseudomallei* ที่ $10^6 \text{ CFU}/\text{ml}$ และ $10^7 \text{ CFU}/\text{ml}$ และพบว่าไม่มีความแตกต่างกันในความไวของเชื้อ *Pseudomonas aeruginosa* ที่แยกให้จากโรงพยาบาล 3 แห่งในกรุงเทพมหานครมีวิธีการใช้ยาปฏิชีวนะที่แตกต่างกันก็ตาม

ในการประเมินผลทางคลินิกนั้น พบร้าผู้ป่วยที่ติดเชื้อย่างรุนแรง 7 รายที่ได้รับการรักษาด้วยพิเพอราซิลินตัวเดียว และ 8 รายที่ได้รับยา拮抗ร่วมด้วย (แอมมิโนไกลโคไซด์, เพนนิซิลิน และ เชฟาโรสปอร์ินตัวอื่น ๆ) อายุของคนไข้โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1 เดือนถึง 13 ปี 11 รายใน 14 รายมีโรคอื่น ๆ นอกจํากรอยติดเชื้อร่วมด้วยไดแก acute lymphoblastic leukemia 2 ราย, chronic myelocytic leukemia 1 ราย, aplastic anemia 1 ราย, CNS diseases 4 ราย, bronchopulmonary dysplasia 2 ราย และ obstructive uropathy 1 ราย คนไข้ได้รับยาพิเพอราซิลินของ 200-300 มก./กก./วัน ทางหลอดเลือดดำทุก 4-6 ชั่วโมง พบร้าติดเชื้อของระบบต่าง ๆ รวม 7 ระบบ โดยมีบริเวณติดเชื้อ (site of infection) 18 แห่ง ประกอบด้วยระบบทางเดินหายใจ 7 แห่ง, ระบบทางเดินปัสสาวะ 5 แห่ง, ระบบผิวหนัง และเนื้อเยื่อ 2 แห่ง, ระบบเลือด 1 แห่ง, ระบบประสาทส่วนกลาง 1 แห่ง, ระบบหูชั้นกลาง 1 แห่ง และระบบทางเดินอาหาร 1 แห่ง ผู้ป่วยส่วนใหญ่ติดเชื้อรักษาด้วยยาปฏิชีวนะอีนซีฟ์ไม่ได้ผลแล้วก่อนที่จะได้รับการรักษาด้วยยาพิเพอราซิลิน 73% ของการติดเชื้อของคนไข้หายเป็นปกติและดีขึ้น พิเพอราซิลินสามารถกำจัดเชื้อ *Pseudomonas aeruginosa* ได้ 3 ใน 11 รายพันธุ์ และลดจำนวนเชื้อลงใน 5 ราย และสามารถกำจัดเชื้อ *Pseudomonas pseudomallei* จากการติดเชื้อที่ผิวหนัง และกำจัดเชื้อ *Proteus mirabilis* จากคนไข้ที่เป็น บุ้มกากูอักเสบ (Mastoiditis) ผลทางจุลทรรศน์วินิจฉารากว่าได้ผลลัพธ์ 71%. อาการไข้ (drug fever) ในคนไข้เพิ่ก 5 ราย (35%) หลังจากได้รับยาไป 8 วัน และอาการดังกล่าวจะหายไปภายใน 24 ชม. หลังจากหยุดยาพิเพอราซิลิน

การศึกษาคุณสมบัติทาง เกสซ์จลนศาสตร์ของพิเพอราซิลินในคนปกติ 7 รายโดยให้ยาครั้งเดียวทางหลอดเลือดดำในขนาด 2 และ 4 กรัม ขนาดเฉลี่ยของยาเท่ากับ 40 และ 80 มก./กก. และได้ค่าความเข้มข้นของยาในปั๊มเฉลี่ยหลังจากฉีดยาหันที่เท่ากับ 342.31 ± 37.97 และ 599.38 ± 68.08 ไมโครกรัม/มล. ค่าครึ่งชีวิตเฉลี่ยในช่วงปลายของการได้รับยา ($t_{1/2}$) เท่ากับ 50 และ 51 นาที ค่าปริมาตรการกระจาย (Volume of distribution) ที่จุดอิ่มตัว (Steady state) เท่ากับ 11 และ 13 ลิตร/ 1.73 m^2 ค่าเฉลี่ยของยาที่ตรวจพบในปัสสาวะภายใน 24 ชม. เท่ากับ 80 และ 87% ส่วนค่าเฉลี่ยของยาในผู้ป่วยหลังจากได้รับยาประมาณ 10 นาทีในขนาด 200 มก./กก./วัน (ขนาดเฉลี่ยของยาเท่ากับ 45 มก./กก.) เท่ากับ 85.51 ไมโครกรัม/มล.

กล่าวโดยสรุปคือผลทางจุลชีววิทยาและผลทางคลินิกของยาพิเพอราซิลินในการต่อต้านเชื้อแบคทีเรียกรัมลบได้ผลเป็นที่น่าพอใจ ประกอบกับผลทาง เกสซ์จลนศาสตร์ในคนปกติสนับสนุนผลดังกล่าว เราจึงสามารถใช้เหตุผลนี้ในการพิจารณาเลือกใช้ยาพิเพอราซิลินเพื่อการรักษาผู้ป่วยเด็กที่ติดเชื้อย่างรุนแรงด้วยขนาดของยา 200-300 มก./กก./วัน ทุก 4-6 ชั่วโมง การใช้ยาพิเพอราซิลินร่วมกับยาเอมมิโนไกลโคไซด์ควรให้ผลการรักษาดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะผู้ป่วยที่มีการติดเชื้อย่างรุนแรงโดยไม่ทราบสาเหตุ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

This Title In Vitro Antibacterial Activity of Piperacillin
against Gram Negative Bacteria and Its Therapeutic
Efficacy in Children with Severe Bacterial Infection

Name Miss Puchrin Kittipibul

Thesis advisor Professor Dr. Somsak Lolekha, M.D., Ph.D.

 Assistant Professor Sodsai Aswavidai, B.S.C., M.S.

Department Pharmacology

Academic year 1985

ABSTRACT

Piperacillin is a new broad spectrum semi-synthetic derivative of aminobenzyl penicillin. The purpose of this study was to evaluate the in vitro antimicrobial activity of piperacillin against 460 gram-negative bacteria recently isolated from three hospitals in Bangkok (Ramathibodi, Chulalongkorn, and Rajvithi) and *Pseudomonas pseudomallii* from Ubolrajthani hospital. The efficacy of piperacillin in the treatment of severe infection in children, its pharmacokinetics in normal subjects and its serum level in some patients were also studied.

The in vitro susceptibility testing of gram negative bacteria isolates by disc diffusion method revealed that piperacillin was highly active against most of the *Enterobacteriaceae* (80.93%) excepted *E. coli* (28%) and *Enterobacter* spp. (43%). Its inhibitory effect against *Pseudomonas aeruginosa* and *Pseudomonas pseudomallii* was very

high with 80% and 100% of susceptibility, respectively. The antibiotic resistance of isolated strains from three hospital showed the same pattern. There was the cross resistance between piperacillin and ticarcillin ($\delta = 0.69$) in resistance strain of *Pseudomonas aeruginosa*.

The determination of minimum inhibitory concentration (MICs) and minimum bactericidal concentration (MBCs) of tested strains by broth dilution technique revealed that piperacillin at MIC 8 $\mu\text{g}/\text{ml}$ inhibited more than 80% of most of the *Enterobacteriaceae* excepted *E. coli* (48%) and *Enterobacter spp.* (42%). This MIC (8 $\mu\text{g}/\text{ml}$), also inhibited 61% and 100% of *Pseudomonas aeruginosa* and *Pseudomonas pseudomallii*. The inoculum effect of 10^6 CFU/ml and 10^7 CFU/ml was found in *Pseudomonas aeruginosa* and 10^7 CFU/ml in *Pseudomonas pseudomallii*. Susceptibility pattern of clinical isolated *Pseudomonas aeruginosa* from 3 hospital centers in Bangkok were the same (by statistic method) independent with the pattern of antimicrobial was found in these hospitals.

In clinical efficacy evaluation, 7 patients with serious bacterial infections were treated with piperacillin alone and 8 patients received combination of piperacillin and other drugs (aminoglycosides, other penicillins and cephalosporins). Age of patient varied from one month to 13 years, out of 14 children had underlying compromised factor (acute lymphoblastic leukemia 2, chronic myelocytic leukemia 1, aplastic anemia 1, CNS. diseases 4, bronchopulmonary dysplasia 2, obstructive uropathy 1). Piperacillin 200-300 mg/kg/day was given intravenously every 4-6 hours. There were 18 sites of infections in 7 systems, pulmonary 7, urinary tract

5, skin and soft tissue 2, blood 1, CNS 1, mastoid and middle ear 1, and gastrointestinal 1. All of them failed to respond to other antimicrobial agents prior to piperacillin. Seventy three percents (73%) of these infections improved or cured. Piperacillin eradicated 3 out of 11 strains of *Pseudomonas aeruginosa* and marked reduced the number of organism in 5 cases. It eradicated *Pseudomonas pesudomallii* from the soft tissue infection and eradicated *Proteus miragilis* from a patient with mastoiditis. Microbiological response was good in 71%. Drug fever was observed in 5 children after 8 days of therapy (35%). All of the fever disappeared within 24 hours after the discontinuation of piperacillin.

The pharmacokinetics of piperacillin were studied in 7 normal subjects. Mean concentration of 342.31 ± 37.97 and 599.38 ± 68.08 $\mu\text{g/ml}$ were measured at the end of single intravenously bolus doses of 2 g and 4 g (average 40 and 80 mg/kg/day). The antibiotics had a mean terminal half life of 50 and 51 min after intravenous administrations. The apparent volume of distribution at steady state was 11 and 13 litres/ 1.73 m^2 . Mean urinary recovery in 24 h was 80 and 87%. Mean serum drug level in 3 patients were 85.51 $\mu\text{g/ml}$ at 10 min after the dose of 200 mg/kg/day (average 45 mg/kg/dose).

In conclusion, the favorable results of antibacterial activity and clinical efficacy of piperacillin supported by its pharmacokinetics properties in normal subjects proved to be good reasons for selecting this drug in the treatment of severe bacterial infection in paedriatic patients at doses of 200-300 mg/kg/day, every 4-6 hours. Combination of piperacillin and aminoglycoside is preferred in the case of serious bacterial infection of unknown etiology.

x

ACKNOWLEDGEMENTS

I would like to extend my appreciation and grateful thanks to Professor Dr. Somsak Lolekha for his keen, interest, kind and maningful guidance during this reserch and to Assistant Professor Sodsai Aswabilai for her valuable advice, supervision, comment and being such a kind and helpful consultant in this thesis.

I am very grateful thanks to Associate Professor Prasan Dhumma-upakorn and Assistant Professor Pornpen Premyothin and Associate Professor Vilailuk Imudom for their kind advices, co-operation, and encouragement through out post graduate study.

I am grateful thanks to Professor Dr. Panida Chaiyaneth for her kind and advices in bacteriological experiment and thanks to bacteriologist Mrs. Katsrinee Thipsuwan for her helpful bacteria collection at Ramathibodi hospital.

I am also grateful thanks to Associate Professor Dr. Kavee Pupaibul and bacteriologist Miss Kunchalee lertpocasombat and Miss Suwana bunrumloek and grateful thanks to Assistant Professor Dr. Nareekul Surapat and bacteriologist at Rajvithi hospital.

My special thanks to Miss Dusadee Charernpipop, Miss Suapee Duancham, Miss Wantha Wasu and Miss Kuanchai Petlum, the staff of microbiology for their willing co-operation and guidance in laboratory technique.

My sincere thanks to all nurses, Residents in Paedriatic wards of Ramathibodi hospital for their co-operation during this study.

Finally, The author thanks the Graduate School, Chulalongkorn University, for granting her financial support to conduct this research project.

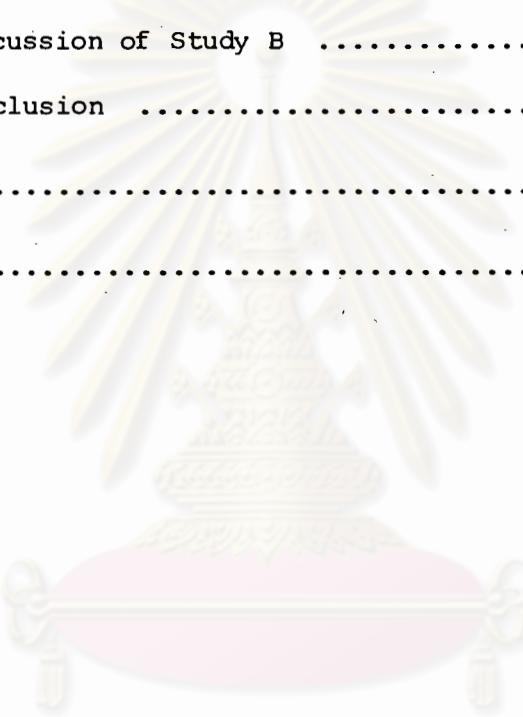
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CONTENTS

	Page
THAI ABSTRACT	iv
ENGLISH ABSTRACT	vii
ACKNOWLEDGEMENTS	x
LIST OF ABBREVIATIONS	xiv
LIST OF FIGURES	xv
LIST OF TABLES	xvii
 CHAPTER	
I INTRODUCTION	1
- General Introduction of Piperacillin	1
- Chemistry	3
- Antibacterial activity	4
- Pharmacokinetics	7
- Clinical Trials	9
- Side Effects	13
- Dosage and Administration	13
- Aim of the Thesis	13
II MATERIAL AND METHODS	16
A IN VITRO STUDIES	16
B IN VIVO STUDIES	22

	Page
III RESULTS	33
Results of Study A	33
Results of Study B	56
IV DISCUSSION	78
Discussion of Study A	78
Discussion of Study B	80
Conclusion	83
REFERENCES	84
VITA	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

LIST OF ABBREVIATIONS

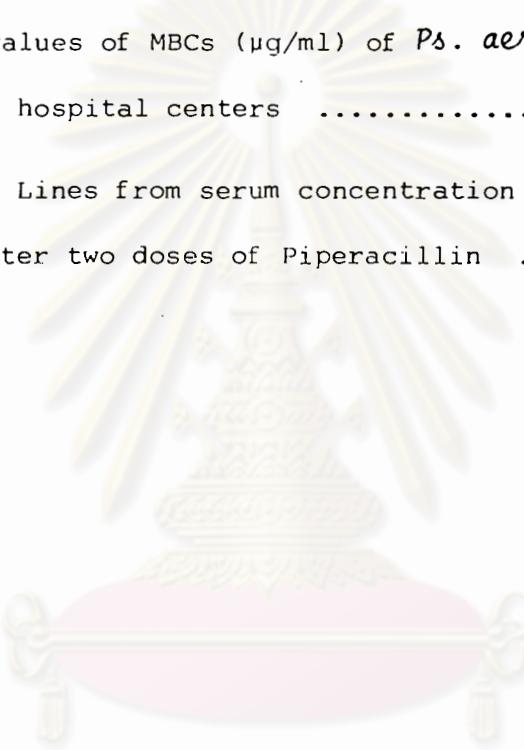
$^{\circ}\text{C}$	=	degree celcius
μg	=	microgram
mg	=	milligram
g	=	gram
kg	=	kilogram
$\overline{\text{q}}$	=	every
h	=	hour
μl	=	microlitre
m^2	=	square metre
ml	=	millilitre
L	=	litre
No.	=	number
I.V.	=	intravenous
I.M.	=	intramuscular
K^+	=	potassium ion
Na^+	=	sodium ion
RBC	=	red blood cell
WBC	=	white blood cell

LIST OF FIGURES

Figure		Page
1	Basic chemical structure of piperacillin	3
2	Relative values of MIC and MBC ($\mu\text{g}/\text{ml}$) of <i>Acinetobacter</i> spp.	41
3	Relative values of MIC and MBC ($\mu\text{g}/\text{ml}$) of <i>E. coli</i> ...	42
4	Relative values of MIC and MBC ($\mu\text{g}/\text{ml}$) of <i>Enterobacter</i> spp.	43
5	Relative values of MIC and MBC ($\mu\text{g}/\text{ml}$) of <i>Citrobacter</i> spp.	44
6	Relative values of MIC and MBC ($\mu\text{g}/\text{ml}$) of <i>Klebsiella</i> spp.	45
7	Relative balues of MIC and MBC ($\mu\text{g}/\text{ml}$) of <i>Indole positive proteus</i>	46
8	Relative values of MIC and MBC ($\mu\text{g}/\text{ml}$) of <i>Proteus mirabilis</i>	47
9	Relative values of MIC and MBC ($\mu\text{g}/\text{ml}$) of <i>Ps. aeruginosa</i>	48
10	Relative values of MIC and MBC ($\mu\text{g}/\text{ml}$) of <i>Ps. pseudomallii</i>	49
11	Relative values of MIC and MBC ($\mu\text{g}/\text{ml}$) of <i>Salmonella</i> spp.	50

Figure		Page
12	Relative values of MIC and MBC ($\mu\text{g}/\text{ml}$) of <i>Serratia spp.</i>	51
13	Relative values of MICs ($\mu\text{g}/\text{ml}$) of <i>Ps. aeruginosa</i> from three hospital centers	52
14	Relative values of MBCs ($\mu\text{g}/\text{ml}$) of <i>Ps. aeruginosa</i> from three hospital centers	53
15	Regression Lines from serum concentration time Profile after two doses of Piperacillin	58

 ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

LIST OF TABLES

Table		Page
1	NCCLS (National Committee for clinical Laboratory standards)	18
2	Antimicrobial susceptibility of isolated gram negative bacteria to piperacillin and other antimicrobial drugs	35
3	The susceptibility test of <i>Pseudomonas aeruginosa</i> from three hospital centers to piperacillin and other antibiotics	36
4	Cumulative percentage of MIC ($\mu\text{g}/\text{ml}$) of gram (-) bacteria to piperacillin	39
5	Cumulative percentage of MBC ($\mu\text{g}/\text{ml}$) of gram (-) bacteria to piperacillin	40
6	Activity of piperacillin against gram negative organisms in the values of $\text{MIC}_{50,90}$ and $\text{MBC}_{50,90}$	54
7	The Inoculum effect of two different organisms on MICs ($\mu\text{g}/\text{ml}$) and MBCs ($\mu\text{g}/\text{ml}$) of piperacillin	55
8	Pharmacokinetic data of piperacillin in normal subject after IV bolus injection	59
9	The plasma values from patients after IV bolus piperacillin administration (200 mg/kg/day)	61

Table		Page
10	Sex, age, weight, diagnosis, causative organism, site of infection, bacteriological response, clinical response of paediatric patients treated with piperacillin	63
11	Dosing interval, Duration, Previous antibiotic and Concomitant antibiotic in children treated with piperacillin	68
12	Causative organisms and infection sites in patients treated with piperacillin	71
13	In vitro activity of piperacillin against <i>Pseudomonas</i> <i>aeruginosa</i> compared to bacteriological response	72
14	The overall bacteriological response for 25 causative organisms	73
15	The overall clinical responses	74
16	Clinical and bacteriological responses according to infection sites of evaluable cases	75